

Thân Phận Linh Mục

Thơ: Khuyết Danh
Phổ nhạc: Lm. Hoài Đức

F Am Dm B^b

Linh Mục vì là người nên người ơi thần thánh hơn ai. Linh
Mục vì là người nên người ơi còn lắm đam mê. Linh

Dm F⁷ B^b Am C⁷

Mục vì là người nên người ơi giàu có hơn ai. Vì là người nên Linh
Mục vì là người nên người ơi đời lắm khen chê. Dù là người nhưng Linh

F Dm Gm C

Mục mang thân phận nghèo đói. Trên dương gian không một người
Mục mang trong mình sự sống. Đem ơn thiêng cho người trần

A⁷ Dm B^b 1. Am C⁷

tình, nhưng đôi tay ôm cả loài người một đời miệt mài vì thế nhân thôi. Linh ...
đời đưa hai tay dâng cả cuộc đời dù là cuộc ...

2. C⁷ F Am Dm

đời chỉ đắng cay thôi! Linh Mục vì là người nên người ơi âm thầm vào

C⁷ F B^b C

đời, âm thầm vào đời, âm thầm vào đời. Xin nhớ: "Linh Mục là người

F Dm Gm C C⁷ F

trần". Xin nhớ: "Linh Mục không là thánh nhân". Người trần rồi sẽ bơ vơ, người

Gm Am Dm F

trần rồi sẽ cô đơn. Sẽ chìm xuống trong tiếng kinh chiều bên bóng giáo

B^b Gm C B^b A⁷

đường đồ dài lê thê. Người trần rồi sẽ lang thang đi tìm tén đồ. Nhưng tén

Dm Gm C F Am

đồ cả đời miệt mài kiếp sống đi hoang! Linh Mục vì là người nên người

Dm B^b Dm F⁷ B^b

ơi trời đất tung hô. Linh Mục vì là người nên người ơi trần thế say

Am C⁷ F Dm Gm

mê. Dù là người nhưng Linh Mục đem giao hòa trời đất. Cho dương

C A⁷ Dm B^b

gian không còn buồn phiền, cho muôn dân không còn hận thù vì đời nhiệm

C⁷ F Am

mầu trần thế ai quên. Linh Mục dù là người nhưng người

Dm C⁷ F

ơi Linh Mục đời đời, Linh Mục đời đời, Linh Mục đời đời.